

mr. J.H.M. ter Haar
prof. mr. W.D. Kolkman

Personen- en Familierecht & Erfrecht

IN EEN
NOTENDOP

Amsterdam University Press

Eerste druk 2003
Elfde, herziene druk 2024

Omslagontwerp

Erwin Bomans BNO Leucq!, Hof van Twente

Ontwerp binnenwerk

Marijke Maarleveld, ViaMare grafisch ontwerp

© mr. J.H.M. ter Haar & prof.mr. W.D. Kolkman / Amsterdam
University Press B.V., Amsterdam 2024

www.aup.nl

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Zoveel mogelijk is getracht de eventuele rechthebbenden van de afbeeldingen te achterhalen. Rechthebbenden die in dit verband niet zijn benaderd wordt verzocht zich met de uitgever in verbinding te stellen.

ISBN 978 90 4856 320 3
E-ISBN 978 90 4856 321 0 (pdf)
NUR 820

Inhoudsopgave

VOORWOORD 9

AFKORTINGEN 10

I PERSONEN- EN FAMILIERECHT 11

- I.1 De geboorte van Hugo Hazewinkel 11
 - I.1.1 *Inleiding: de mens als rechtssubject* 11
 - I.1.2 *Familierechtelijke betrekkingen* 12
 - I.1.3 *Het ontstaan van familierechtelijke betrekkingen: het afstammingsrecht* 13
 - I.1.4 *De ontkenning van het vader- en moederschap en de vernietiging van de erkenning* 18
 - I.1.5 *De Staatscommissie Herijking Ouderschap* 20
 - I.1.6 *De geboorteaangifte* 21
 - I.1.7 *De voornaam* 22
 - I.1.8 *De geslachtsnaam* 22
 - I.1.9 *Wijziging van de geslachtsnaam* 26
 - I.1.10 *De woonplaats* 27
 - I.1.11 *Internationale invloed* 28

- I.2 Minderjarigheid en ouderlijk gezag 29
 - I.2.1 *Inleiding: minderjarigheid* 29
 - I.2.2 *Handelings(on)bekwaamheid* 29
 - I.2.3 *Het ouderlijk gezag* 30
 - I.2.4 *Ontwikkelingen in het gezagsrecht* 31
 - I.2.5 *Gezamenlijk gezag en samenlevingsvormen* 32
 - I.2.6 *Gezamenlijk gezag met een ander dan een ouder* 34
 - I.2.7 *Gezag en overlijden* 35
 - I.2.8 *Voogdij* 36
 - I.2.9 *Gevolgen van het ouderlijk gezag voor persoon, bewind en vertegenwoordiging* 37
 - I.2.10 *Aansprakelijkheid* 40
 - I.2.11 *Het ouderlijk vruchtgenot* 40
 - I.2.12 *Verplichting tot levensonderhoud* 41

- I.3 Meerderjarigheid 42

- 1.4 De samenlevingsregelingen 43
 - 1.4.1 *Inleiding: advies bij de notaris* 43
 - 1.4.2 *Testamenten* 45
 - 1.4.3 *De samenlevingsovereenkomst* 45

- 1.5 Het gezin 46
 - 1.5.1 *Inleiding: een kind op komst* 46
 - 1.5.2 *Nieuwe testamenten* 46
 - 1.5.3 *Erkenning* 48
 - 1.5.4 *Ouderlijk gezag* 49
 - 1.5.5 *Wellicht toch een huwelijk?* 50

- 1.6 Het huwelijk 50
 - 1.6.1 *Inleiding: advies bij de notaris* 50
 - 1.6.2 *Het geregistreerd partnerschap* 51
 - 1.6.3 *Het huwelijksvermogensrecht* 52
 - 1.6.4 *Nieuwe testamenten* 66
 - 1.6.5 *De huwelijksvoltrekking* 67
 - 1.6.6 *Aanverwantschap* 68
 - 1.6.7 *Het voeren van de geslachtsnaam* 68

- 1.7 Adoptie 69

- 1.8 Curatele, bewind en mentorschap 74
 - 1.8.1 *Curatele* 74
 - 1.8.2 *Bewind* 75
 - 1.8.3 *Mentorschap* 77
 - 1.8.4 *Wijziging van de regeling van curatele, bewind en mentorschap* 77
 - 1.8.5 *Het levenstestament* 78

- 1.9 Echtscheiding 79
 - 1.9.1 *Inleiding: het huwelijk onder spanning* 79
 - 1.9.2 *Een gewijzigd scheidingsrecht* 79
 - 1.9.3 *De echtscheidingsprocedure* 80
 - 1.9.4 *Het ouderlijk gezag* 81
 - 1.9.5 *Alimentatie* 82
 - 1.9.6 *Pensioenverevening* 84
 - 1.9.7 *De echtscheidingsbeschikking* 84
 - 1.9.8 *Ontbinding van de huwelijksgemeenschap* 85
 - 1.9.9 *Ontbinding van de gemeenschap tijdens huwelijk* 88
 - 1.9.10 *Afstand van de gemeenschap* 89

- 1.10 Het reparatiehuwelijk 89
- 1.11 Het overlijden van Sophie 90
- 1.12 Een nieuwe partner 92
- 1.13 Het overlijden van Anna 92
- 1.14 Het overlijden van Hugo 93
- 1.15 Het leven van Hugo Hazewinkel in beeld 94

- 2 ERFRECHT 95
 - 2.1 Algemeen 95
 - 2.1.1 *Inleiding* 95
 - 2.1.2 *Wat is erfrecht?* 95
 - 2.1.3 *Onderscheid ab-intestaat en testamentair erfrecht* 98
 - 2.1.4 *Wie erft?* 99
 - 2.1.5 *Internationale aspecten* 99

 - 2.2 Geen testament: wie erft volgens de wet 100
 - 2.2.1 *Hoofdregeles van de erfopvolging* 100
 - 2.2.2 *Berekening van de erfdelel: hoofdregeles* 101
 - 2.2.3 *Berekening van de erfdelel: de tweede parentele* 102
 - 2.2.4 *Plaatsvervulling* 103
 - 2.2.5 *Voorwaarden voor ab-intestaaterfgenaamschap* 104
 - 2.2.6 *Geen erfgenamen* 106

 - 2.3 Geen testament: wettelijke verdeling 106
 - 2.3.1 *Wettelijke verdeling* 106
 - 2.3.2 *Ongedaanmaking* 109
 - 2.3.3 *Wilsrechten* 110
 - 2.3.4 *Stiefkinderen* 112

 - 2.4 Andere wettelijke rechten 113
 - 2.4.1 *Andere wettelijke rechten van de langstlevende echtgenoot* 113
 - 2.4.2 *Andere wettelijke rechten van de kinderen* 115
 - 2.4.3 *Overnamerecht van art. 4:38 BW* 118
 - 2.4.4 *Tussenbalans* 118

 - 2.5 Testamentair erfrecht: formele aspecten 119
 - 2.5.1 *Karaktereigenschappen van de uiterste wil* 119
 - 2.5.2 *Vorm van de uiterste wil* 120
 - 2.5.3 *Uitleg van de uiterste wil* 124

2.6	Testamenteir erfrecht: materiële aspecten	125
2.6.1	<i>Vooraf: bij de notaris</i>	125
2.6.2	<i>Erfstelling</i>	126
2.6.3	<i>Legaat</i>	127
2.6.4	<i>Last</i>	128
2.6.5	<i>Executeur</i>	129
2.6.6	<i>Bewind</i>	131
2.6.7	<i>Ouderlijke boedelverdeling</i>	133
2.6.8	<i>Verboden beschikkingen</i>	134
2.7	Legitieme portie	135
2.7.1	<i>Inbreuk op de testeervrijheid</i>	135
2.7.2	<i>Oude en nieuwe legitieme portie</i>	137
2.7.3	<i>Giften en de legitieme portie</i>	139
2.7.4	<i>Berekening van de legitieme portie</i>	139
2.8	Boedelafwikkeling	141
2.8.1	<i>Aanvang van de afwikkeling</i>	141
2.8.2	<i>Zekerheid omtrent erfopvolging</i>	142
2.8.3	<i>Drie keuzes</i>	143
2.8.4	<i>Verklaring van erfrecht</i>	148
2.8.5	<i>Volmacht</i>	149
2.8.6	<i>Vereffening</i>	150
2.8.7	<i>Verdeling</i>	151
2.9	Overgangsrecht	154
2.9.1	<i>Algemeen</i>	154
2.10	Samenvatting erfrecht	156
2.10.1	<i>Algemeen</i>	156
2.10.2	<i>Ab-intestaaterfrecht: wie erft volgens de wet</i>	156
2.10.3	<i>Ab-intestaaterfrecht: wettelijke verdeling</i>	156
2.10.4	<i>Ab-intestaaterfrecht: andere wettelijke rechten</i>	157
2.10.5	<i>Testamenteir erfrecht: formele aspecten</i>	157
2.10.6	<i>Testamenteir erfrecht: materiële aspecten</i>	158
2.10.7	<i>Legitieme portie</i>	158
2.10.8	<i>Boedelafwikkeling</i>	159
2.10.9	<i>Overgangsrecht</i>	159
	ARTIKELREGISTER	160
	JURISPRUDENTIEREGISTER	163
	TREFWOORDENREGISTER	164

Voorwoord

Het personen-, familie en erfrecht is een uiterst boeiend rechtsgebied. Iedereen heeft ermee te maken. Van alle rechtsgebieden staat dit het dichtst bij de mens: het volgt hem van wieg tot graf. Dit boek beoogt een algemene inleiding te verschaffen tot deze interessante materie.

De talloze onderwerpen van het personen- en familierecht bevinden zich voor het leeuwendeel in Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek (BW). Aan de orde komen onder andere het naamrecht, de minderjarigheid, het gezin, de curatele, het bewind, het huwelijk en de echtscheiding. Daarnaast richt dit boek zich op het erfrecht. Het erfrecht is een onderdeel van het vermogensrecht en is daarom te vinden in Boek 4 BW, volgend op Boek 3 BW, dat het algemene vermogensrecht herbergt. Het erfrecht, waarvan de huidige regeling stamt uit 2003, is tevens nauw verbonden met het personen- en familierecht.

Het personen-, familierecht is aan permanente verandering onderhevig. In de laatste drie decennia zijn onder andere het afstammingsrecht, het gezagsrecht, het adoptierecht, het echtscheidingsrecht en het huwelijksvermogensrecht ingrijpend gewijzigd. Daarnaast is er veel aandacht geweest voor paren van gelijk geslacht. Zo is met name eerst het geregistreerd partnerschap geïntroduceerd en is vervolgens het huwelijk voor hen opengesteld. De meest recente wijziging is de invoering van de mogelijkheid voor ouders om voor een gecombineerde geslachtsnaam van hun kinderen te kiezen. Onder andere rondom draagmoederschap is nieuwe wetgeving in voorbereiding. De lezer maakt kennis met de verschillende noviteiten en verkrijgt daarnaast een helder beeld van de grondgedachten van genoemde rechtsgebieden.

Dit boek bestaat uit twee gedeelten. In het eerste deel volgen we een persoon, Hugo Hazewinkel, vanaf zijn geboorte tot zijn dood. Verschillende juridisch belangrijke momenten passeren de revue. Vooral het personen- en familierecht komt hierbij uitgebreid aan de orde. In het tweede deel komt het erfrecht aan bod. Ook hier loopt het reilen en zeilen van Hugo en zijn familie als een rode draad door de stof.

Groningen, november 2023

Hans ter Haar

Wilbert Kolkman

Afkortingen

afd.	afdeling
art.	artikel, artikelen
BW	Burgerlijk Wetboek
CBS	Centraal Bureau voor de Statistiek
c.q.	casu quo
e.v.	en verder
EVRM	Europees Verdrag inzake de Rechten van de Mens
FJR	Tijdschrift voor Familie en Jeugdrecht
HR	Hoge Raad
i.c.	in casu
IVRK	Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind
jo.	juncto (in samenhang met)
KB	Koninklijk Besluit
LJN	Landelijk jurisprudentienummer
NJ	Nederlandse Jurisprudentie
nr.	nummer
o.a.	onder andere
obv	ouderlijke boedelverdeling
p.	pagina
plvv.	plaatsvervulling
RN	Rechtspraak Notariaat
RSJ	Raad voor Strafrechtstoepassing en Jeugdbescherming
Rv	Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering
Sr	Wetboek van Strafrecht
<i>Stb.</i>	Staatsblad
Sw	Successiewet 1956
vgl.	vergelijk
VN	Verenigde Naties
Wna	Wet op het notarisambt
Wobka	Wet opnemng buitenlandse kinderen ter adoptie
WPNR	Weekblad voor Privaatrecht, Notarisambt en Registratie
WVPS	Wet Verevening Pensioenrechten bij Scheiding

1 Personen- en familierecht

De geboorte van Hugo Hazewinkel

1.1.1 Inleiding: de mens als rechtssubject

Woensdag 3 januari 2024 is een heuglijke dag. Het is namelijk de dag dat onze hoofdrolspeler, Hugo Hazewinkel, ter wereld komt. Deze winterdag is tevens het juridisch ijkpunt voor de rest van zijn leven. Vanaf nu volgen wij de juridische ontwikkelingen in het leven van Hugo op de voet waarbij we er voor het gemak van uitgaan dat het recht gedurende zijn leven niet meer verandert. Hugo is een zoon van Hans Hazewinkel en Hermien Hazewinkel-de Haan. We verplaatsen ons naar het UMCG te Groningen voor het begin van het verhaal.

Vader Hans en moeder Hermien zijn dolgelukkig als zij de eerste tekenen van leven ervaren van hun eerste kind. De verloskundige constateert uit haar eerste observatie dat het om een jongetje gaat. ‘Dan heet hij Hugo,’ zegt vader Hans trots, ‘naar zijn grootvader’. Moeder Hermien knikt instemmend.

Met de geboorte van Hugo is een nieuw rechtssubject ofwel een natuurlijk persoon in juridische zin ontstaan: een drager van rechten en plichten. Juridisch telt Hugo vanaf dag één al voor honderd procent mee, ongeacht of zijn naam in welk register dan ook is opgetekend. De geboorte is daarom meteen een belangrijk juridisch moment. Volgens art. 1:1 lid 1 BW zijn allen die zich in Nederland bevinden vrij en bevoegd tot het genot van burgerlijke rechten.

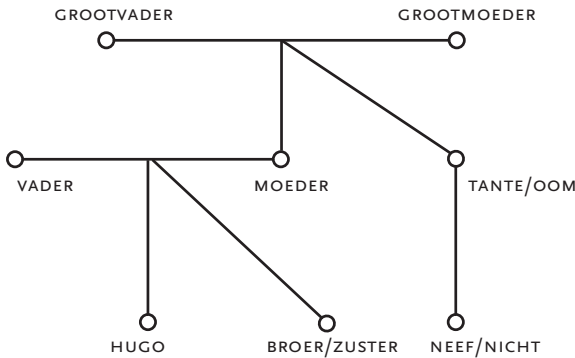
Zelfs vóór zijn geboorte zou Hugo juridisch al aanspraken kunnen hebben: volgens art. 1:2 BW wordt een kind waarvan een vrouw zwanger is al als geboren aangemerkt voor zover zijn belang dit vordert. Stel dat de grootmoeder van Hugo een maand voor Hugo’s geboorte is overleden. Uit haar testament blijkt dat haar kleinkinderen de erfgenamen zijn. Dan erft Hugo dus van zijn grootmoeder, ook al is hij nog niet geboren.

Met de geboorte van Hugo wordt zijn erfgenaamschap bevestigd. Zou Hugo niet levend ter wereld zijn gekomen, dan wordt hij geacht nooit te hebben bestaan. Zijn rechten vervallen dan met terugwerkende kracht.

1.1.2 *Familierechtelijke betrekkingen*

Met de geboorte van Hugo ontstaan er allerlei familiebanden, ofwel ‘familierechtelijke betrekkingen’ (art. 1:197 BW). Omdat Hugo geboren is binnen het huwelijk van Hans en Hermien, krijgt hij automatisch een vader en moeder, zo blijkt uit art. 1:198 lid 1 sub a en 1:199 sub a BW. De ouders van Hugo zijn eerstegraads bloedverwanten, zijn grootouders zijn tweedegraads bloedverwanten (art. 1:3 lid 1 BW). Ouders, grootouders en overgrootouders zijn bloedverwanten in opgaande lijn, afstammelingen zijn bloedverwanten in neergaande lijn en broers, zusters, ooms, tantes en (achter)neven en nichten zijn bloedverwanten in de zijlijn.

De graad van bloedverwantschap van bloedverwanten in de zijlijn wordt berekend door van de ene bloedverwant terug te gaan naar de gemeenschappelijke stamouders van beide bloedverwanten. Vervolgens ga je naar de andere bloedverwant. Het aantal generaties dat passeert tel je bij elkaar op (art. 1:3 lid 1 BW). Zo is een tante van Hugo een derdegraads bloedverwant en zijn haar kinderen vierdegraads bloedverwanten. Broers of zusters van Hugo zijn tweedegraads bloedverwanten. De familierechtelijke betrekkingen zijn onder meer van belang voor het erfrecht. Familierechtelijke betrekkingen kunnen leiden tot het zijn van erfgenaam volgens de wet (art. 4:10 BW).

Daarnaast zijn er in de wet verschillende regels te vinden, waarbij de bloedverwantschap een rol speelt. Denk hierbij onder andere aan huwelijksbeletselen: bij een te nauwe bloedverwantschap kan men niet huwen (art. 1:41 BW). Ook in de Successiewet speelt bloedverwantschap een rol: hoe verder men als bloedverwant van een erflater of schenker verwijderd is, hoe meer erf- of schenkbelasting men verschuldigd is bij het ontvangen van een erfenis of schenking.

Het bestaan van familierechtelijke betrekkingen tussen ouders en kinderen is tevens van belang in het kader van de verplichting tot levensonderhoud, die wordt behandeld in § 1.2.12.

1.1.3 *Het ontstaan van familierechtelijke betrekkingen: het afstammingsrecht*

Zoals we hebben gezien is bloedverwantschap het gevolg van het ontstaan van familierechtelijke betrekkingen tussen personen. Het huidige afstammingsrecht geldt sinds 1 april 1998 en is zoveel mogelijk in overeenstemming gebracht met de normen die gelden volgens het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM, zie § 1.1.11). Het afstammingsrecht is sterk geënt op biologische verwantschap tussen ouders en kinderen. Een uitzondering geldt voor adoptie: adoptiefouders en hun kinderen hebben wel een afstammingsband, maar zijn per definitie geen biologische verwanten.

Sinds 1 april 2014 kent ons afstammingsrecht twee nieuwe gevallen waarin een afstammingsband kan ontstaan, terwijl de betreffende ouder niet de biologische ouder van het kind kan zijn. Sinds deze datum kunnen twee gehuwde vrouwen namelijk van rechtswege moeder worden, mits aan bepaalde voorwaarden is voldaan. Ook kan een vrouw die niet de biologische moeder is, een kind voortaan erkennen.

Familierechtelijke betrekkingen (waaronder juridisch moeder- en vaderschap) kunnen op vier verschillende manieren ontstaan, namelijk door:

1. *Geboorte (automatisch, zoals bij Hugo het geval is)*

Familierechtelijke betrekkingen (en dus bloedverwantschap) door geboorte ontstaan altijd automatisch ten opzichte van de moeder (juridisch moederschap) en, als het kind binnen een huwelijk wordt geboren, eveneens ten opzichte van de vader (juridisch vaderschap). In dit geval is het dus mogelijk dat de juridische vader niet tevens de biologische vader is. Juridisch vaderschap ontstaat ook automatisch als het huwelijk van de man met de vrouw uit wie het kind wordt geboren binnen 306 dagen voor de geboorte van het kind door de dood van de man is ontbonden, zelfs indien de moeder is hertrouwd (art. 1:199 sub b BW). Als de vrouw sinds de 306e dag voor de geboorte van het kind was gescheiden van tafel en bed of zij en haar echtgenoot sinds dat tijdstip gescheiden hebben geleefd kan de vrouw binnen een jaar na de geboorte van het kind verklaren dat de overleden echtgenoot niet de vader van het kind is.

Zoals hiervoor al is aangegeven kunnen eveneens automatisch familierechtelijke betrekkingen ontstaan als een kind geboren wordt binnen een huwelijk van twee vrouwen (art. 1:198 lid 1 sub b BW). Een belangrijke voorwaarde is dat het kind dan verwekt moet zijn door kunstmatige donorbevruchting. Aan de ambtenaar van de burgerlijke stand moet dan bij de geboorteaangifte een officiële verklaring overgelegd worden, waaruit blijkt dat bevruchting heeft plaatsgevonden met het zaad van een onbekende donor in de zin van de Wet donorgegevens. Moederschap van een niet-biologische moeder (hierna ook te noemen: meemoeder) kan dus niet van rechtswege ontstaan als sprake is van een bekende donor.

Overigens geldt dat als een kind binnen een geregistreerd partnerschap wordt geboren, de afstammingsrechtelijke gevolgen hetzelfde zijn als wanneer het kind tijdens een huwelijk wordt geboren. Waar hierboven wordt gesproken over ‘huwelijk’, wordt dus tevens ‘geregistreerd partnerschap’ bedoeld. Zie voor het geregistreerd partnerschap hierna, § 1.6.2.

2. *Erkenning*

Als Hans en Hermien niet gehuwd waren, maar bijvoorbeeld samenwonend, dan ontstaat er wel automatisch juridisch moederschap, maar nog geen juridisch vaderschap. Hans moet het kind eerst *erkennen*, wil er juridisch vaderschap ontstaan (art. 1:199 sub c BW). Erkenning is overigens geen waarheidshandeling. De man die een kind erkent, hoeft niet per se de biologische vader van het kind te zijn.

Sinds 1 april 2014 kan ook een vrouw een kind erkennen (art. 1:198 lid 1 sub c BW). Van deze mogelijkheid zal gebruik worden gemaakt als sprake is van twee ongehuwde vrouwen (zonder geregistreerd partnerschap), met een gezamenlijke kinderswens, of als het kind geboren wordt binnen een huwelijk (of geregistreerd partnerschap) van twee vrouwen en het verwekt is met het zaad van een bekende donor. In het laatste geval kan het moederschap van de meemoeder niet automatisch ontstaan. De wetgever heeft met het oog op de belangen van de bekende donor een keuzemogelijkheid willen creëren. Het staat de moeder, de meemoeder en de biologische vader vrij afspraken te maken over wie de juridische ouder wordt. Degene die – met toestemming van de biologische moeder – het kind erkent, zal uiteindelijk naast de biologische moeder als juridische ouder gelden.

Op de erkenning wordt nader ingegaan in § 1.5.3.

3. *Gerechtelijke vaststelling van het ouderschap*

Als Hans (ongehuwd) zijn zoon niet zou hebben erkend, dan zouden Hugo of Hermien de *gerechtelijke vaststelling van het ouderschap* van Hans kunnen

verzoeken bij de rechtbank. Deze procedure, die tot 1 april 2014 bekend stond als gerechtelijke vaststelling van het vaderschap, bestaat sinds 1 april 1998 en is geregeld in art. 1:207 BW.

Het ouderschap van een man kan door de rechtbank worden vastgesteld op de grond dat deze de verwekker is van het kind of op de grond dat de man als levensgezel van de moeder ingestemd heeft met een daad die de verwekking van het kind tot gevolg kan hebben gehad.

Ook kan gerechtelijke vaststelling van het ouderschap plaatsvinden op de grond dat een vrouw als levensgezel van de moeder ingestemd heeft met een daad die de verwekking van het kind tot gevolg kan hebben gehad. De wetgever koos voor een seksneutrale formulering door niet te spreken van gerechtelijke vaststelling van het vader- of moederschap, maar door voortaan voor alle gevallen de term gerechtelijke vaststelling van het ouderschap te gebruiken.

Bijzonder aan deze regeling is dat de gerechtelijke vaststelling van het ouderschap (anders dan de erkenning door Hans) terugwerkt tot aan de geboorte van Hugo. Binnen vijf jaar na de geboorte van Hugo kan Hermien gerechtelijke vaststelling van het ouderschap verzoeken (overigens kan een moeder onder omstandigheden als bedoeld in art. 1:207 lid 3 BW ook na deze termijn nog een verzoek doen, zolang het kind nog geen zestien is). Voor Hugo gelden er echter geen termijnen. Is Hugo nog minderjarig, dan wordt hij in de procedure vertegenwoordigd door een zogenaamde afstammingscurator als bedoeld in art. 1:212 BW, die speciaal hiervoor door de rechtbank wordt benoemd. Gerechtelijke vaststelling van het ouderschap kan zelfs nog na het overlijden van de betreffende persoon worden verzocht. Gevolg hiervan is dat er jaren na het overlijden van een persoon nog juridische betrekkingen kunnen ontstaan tussen hem en zijn (biologische) kind. Hierdoor kan het nieuwe juridische kind alsnog aanspraken doen gelden op de nalatenschap van zijn ouder.

Voor gerechtelijke vaststelling van het ouderschap is voldoende dat bewezen wordt dat de betreffende persoon de verwekker is van zijn kind of dat de betreffende persoon heeft ingestemd met een daad die de verwekking van het kind tot gevolg kan hebben gehad. De vraag of er een soort van 'family life' bestond tussen de betreffende persoon en het kind is dus niet van belang.

Door middel van DNA-onderzoek kan met een zekerheid grenzende waarschijnlijkheid het biologisch ouderschap worden aangetoond of ontkracht. De rechter kan een DNA-onderzoek bevelen op grond van 194 Rv (deskundigenonderzoek). De Hoge Raad heeft uitgemaakt dat voor het bevelen van